

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 22 de juny del 1934

SUMARI

Sobre la sessió a les sis menys vuit minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Lectura d'un Projecte de Llei de segregació de Culera, de Portbou, per a formar Municipi independent.

Lectura d'un Projecte de Llei de segregació de Monistrol de Calders, del terme municipal de Calders, per a formar Municipi independent.

Ordre del dia:

Prec del senyor Fronjosà, a l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret, referent a la vista de la causa contra el Conseller municipal senyor Granier Barrera.

La Presidència fa avinent al senyor Fronjosà que l'absència del senyor Conseller de Justícia i Dret és motivada per una lleugera dolença. No obstant, com de costum, la Mesa li farà arribar el prec de l'esmentat senyor Diputat.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat per al segon semestre del 1934.

Departament de Presidència. — El senyor Tauler fa unes observacions sobre dotació al personal, les quals contesta el senyor Conseller de Finances. El senyor Riera es refereix al mateix tema i li respon, per la Comissió, el senyor Farreres i Duran.

Lectura d'un dictamen de la Comissió de Finances autoritzant que siguin llegides a la Cambra unes esmenes presentades al Projecte de Llei de Pressupostos.

Capítol I.

Articles 1 i 2. — Són aprovats sense discussió.

Article 3. — Són acceptades, per la Comissió, dues esmenes signades pels senyors Mestres, Casademunt, Galés, Blasi, Balart, Guinart, Torres, Bancells, Tauler, Cerezo, Fàbrega, Bru, Bat-testini, Saurèt, Dot, Ribes, Magre, Mora, Ruiz i Ponseti i Andreu. S'aprova l'article.

Articles 4, 5, 6 i 7. — Són aprovats sense discussió.

Capítol II. — Es aprovat sense discussió l'article únic.

Capítol III. — Lectura d'un dictamen de la Comissió de Pressupostos relatiu al Projecte de Llei sobre unes modificacions en els crèdits per a les despeses del Pressupost de la Generalitat durant el segon semestre del 1934.

A petició de la Comissió, se suspèn el debat.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya (arts. 209 a 244).

Com sigui que hi han presentades diverses esmenes, la Comissió demana que se suspengui el debat per tal de procedir al seu estudi.

La Presidència hi accedeix i suspèn la sessió, passant la Cambra a reunir-se en Comissions.

Es reprèn la sessió a dos quarts de vuit i cinc minuts de la vetlla, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Continua la discussió del dictamen de Pressupostos.

Article 243. — Es aprova sense discussió.

Article 244. — Lectura d'una esmena signada pels senyors Casademunt, Dot, Bancells i Mestres. La Comissió manifesta que l'esperit de l'esmena fou introduït ja en l'articulat. En nom dels signants, el senyor Casademunt retira l'esmena. S'aprova l'article.

La Comissió rebutja una esmena signada pels senyors Casademunt, Dot, Bancells i Mestres, proposant un nou article a afegir al dictamen. El senyor Casademunt la defensa. Li contesta el senyor Espanya i el senyor Casademunt retira l'esmena.

Article transitori 1.^r — S'aprova la determinació de Primera Categoria.

Es dóna lectura d'una esmena de la Comissió a la determinació de la segona categoria. Es acceptada. Se suspèn aquest debat.

Lectura d'un dictamen de la Comissió de Finances sobre el Projecte de Llei referent a la representació i defensa de la Generalitat davant els Tribunals de totes les jurisdiccions radicats a Catalunya.

Es reprèn la discussió del dictamen sobre el Projecte de Llei Municipal de Catalunya.

La Comissió proposa afegir un nou apartat a la determinació de la segona categoria. S'hi oposa el senyor Ruiz i Ponseti, li contesta el senyor Espanya, per la Comissió i, després de rectificar el senyor Ruiz i Ponseti, se suspèn el debat.

Ordre del dia per a la sessió de dimarts.

S'aixeca la sessió a tres quarts de vuit i dotze minuts de la vetlla.

S'obre la sessió a les sis menys vuit minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi han els honorables senyors Consellers de Finances i d'Economia i Agricultura.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Presentació d'un Projecte de Llei de segregació de Culera de Portbou, per a formar Municipi independent

(El senyor Secretari dóna lectura al següent :

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Governació i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto :

El Conseller de Governació és autoritzat per a presentar al Parlament de Catalunya un projecte de Llei aprovant la segregació de l'Entitat Local Menor de «Culera» del terme municipal de Portbou per a formar municipi independent.

Barcelona, 12 de juny del 1934. — Lluís Companys, — El Conseller de Governació, Josep Dençàs.»

(En absència del senyor Conseller interí de Governació, passa a la Tribuna de Consellers el senyor Conseller de Finances i llegeix el següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'Ajuntament de Portbou ha tramitat en forma reglamentària l'expedient iniciat amb la petició de la majoria d'electors de la població de Culera o Sant Miquel de Culera per a constituir-se en Municipi independent. Aquesta petició és fonamentada en el fet positiu de què la població de Culera, eminentment agrícola i integrada per obrers de totes menes, és en absolut diferent de la de Portbou, i a més en una raó històrica, car l'esmentada població constituí Municipi independent fins a l'any 1885.

Per damunt i apart d'aquestes argumentacions existeix la voluntat gairebé unànim de la població de Culera, a la qual no s'oposa el Municipi de Portbou que en gran majoria de llurs electors ha donat la seva conformitat.

S'acompanya en l'expedient tots els documents justificatius preceptuats en el paràgraf primer de l'article 3.^r de la vigent Llei Municipal de Catalunya, havent quedat demostrat també, documentalment, que la població de Culera un cop erigida en Municipi independent podrà garantir amb llurs

propis recursos la vida econòmica de la nova entitat municipal.

Ateses les raons exposades, el Conseller de Governació d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er Es disposa la separació de la població de Culera del terme municipal de Portbou, per tal de constituir-se en Municipi independent.

Article 2.er El Conseller de Governació és autoritzat per a dictar les ordres necessàries per al compliment d'aquesta Llei.

Barcelona, 12 de juny del 1934. — El Conseller de Governació, J. Dencàs.»

(Passa a la Comissió corresponent.)

Presentació d'un Projecte de Llei de segregació de Monistrol de Calders, del terme municipal de Calders, per a formar Municipi independent

(El senyor Secretari llegeix el següent :)

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Governació i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto :

El Conseller de Governació és autoritzat per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei aprovant la segregació de la població de Monistrol de Calders, del terme municipal de Calders, per a formar Municipi independent amb el nom de Sant Feliu de Monistrol.

Barcelona, 12 de juny del 1934. — Lluís Companys. — El Conseller de Governació, Josep Dencàs.»

(Des de la tribuna de Consellers, el senyor Conseller de Finances, en absència del senyor Conseller interí de Governació, dona lectura al següent Projecte de Llei, el qual passa, després, a la Comissió corresponent :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La població de Monistrol de Calders, agregat del Municipi de Calders, per mitjà dels seus electors, en nombre superior a les tres quartes parts, han fet constar llur voluntat de separar-se del terme Municipal de Calders per tal de constituir-se en Municipi independent.

Recolzen aquesta pretensió en els preceptes legals establerts en la vigent Llei Municipal de Catalunya, i concretament en el disposat en el seu art. 4.er, el qual exigeix de manera imperativa quatre requisits o condicions per a portar-se a cap aquestes modificacions de termes municipals a l'objecte de passar a constituir nou Municipi. Totes i cada una de les condicions preceptuades es donen en el cas de la població de Monistrol de

Calders, com així resulta acreditat en l'expedient mitjançant els documents que s'acompanyen al mateix.

Ateses les raons exposades, el Conseller de Governació, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er Es disposada la separació de la població de Monistrol de Calders, del terme municipal de Calders, per tal de constituir-se en Municipi independent amb el nom de Sant Feliu de Monistrol.

Article 2.er El Conseller de Governació és autoritzat per a dictar les ordres necessàries per al compliment d'aquesta Llei.

Barcelona, 12 de juny del 1934. — El Conseller de Governació, Josep Dencàs.»

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

La vista de la causa contra el Conseller municipal senyor Granier Barrera

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Fronjosà.

El Sr. FRONJOSA : Senyors Diputats : He demanat al senyor President de la Cambra que em fés la mercè de concedir-me la paraula per adreçar un prec al senyor Conseller de Justícia i Dret, i sento que en aquests moments una indisposició — que jo voldria que fos brevíssima — faci que no pugui trobar-se present a la Cambra el senyor Lluhí i Vallescà ; però també voldria que el senyor Lluhí, així que pogués venir a aquesta Cambra, ens contestés d'una manera concreta respecte als fets que vaig a exposar.

Aquest matí hem estat testimonis d'un espectacle depriment, d'aquells que ajuden a tenir aquell concepte pejoratiu que ja tenim aquelles persones que de la jurisdicció a vegades en fem cas omís, perquè quan veiem que aquells homes que en virtut dels seus coneixements són els encarregats de fer justícia, quan veiem que aquests homes perden els estrepes i devallen a un pla al qual solament les persones de condició més baixa poden devallar-hi, hem d'arribar a creure que aquest concepte que tenim d'aquests barons que administren justícia, si no és una cosa exacta i precisa, no s'aparta tampoc massa de la realitat.

En el judici que aquest matí s'ha vist contra l'acusació que s'ha fet al nostre company Granier Barrera, Conseller de l'Ajuntament de Barcelona, hem estat testimonis el President de l'Assemblea Municipal, senyor Escofet ; el nostre company d'aquesta Cambra, senyor Tauler, i el Diputat que té l'honor d'adreçar-vos la paraula, d'un espectacle lamentable per part d'un vell conegut nostre, d'aquell jutge que jo no m'explico com encara la República, com encara el Govern de Catalunya, el mantenen en el lloc que el mantenen. Em refereixo

a aquest famós don Jovino Fernández de la Peña. Aquest senyor, de primer antuvi, en donar la veu d'audiència pública, i pel motiu de què en entrar el company Granier Barrera, un grup de quatre-cents o cinc-cents persones que hi havia a l'escalinata de l'Audiència de Barcelona l'han fet objecte d'una ovació i fins potser d'algun crit de simpatia; aquell senyor ha advertit que «como él sabía que al entrar el procesado se habían hecho manifestaciones de cierta naturaleza, él no toleraría que dentro de la Sala se hiciesen manifestaciones en pro o en contra del procesado, pues si esto sucediera mandaría inmediatamente desalojar la Sala».

Es clar que això obeeix a una fórmula de ritual; que els Jutges ho fan sempre; però ho deuen fer en altres temps, ho deuen fer sense provocar, ho deuen fer sense instigar el poble a què protesti. Perquè dieu-me sinó pot ésser perfectament que una gent al carrer, a l'escalinata del Palau de Justícia, es manifesti, i que dintre de la Sala, en el moment de la vista de la causa, es comporti d'una manera correcta i que no doni lloc a cap classe d'advertència.

Però això encara tindria un valor anecdòtic i secundari. El fet més important s'ha produït quan, en virtut de les proves de descàrrec que l'Advocat defensor ha aportat en defensa del seu patrocinat, ha donat al relator la versió taquigràfica del discurs que pronuncià el company Granier Barrera el dia de la manifestació antifeixista a la tribuna que hi havia al carrer de les Corts Catalanes. El discurs fou pronunciat en català, i els taquígrafs, naturalment, el prengueren també en català. El relator anava a llegir aquella prova en català, i don Jovino Fernández de la Peña, saltant com una ballesta del seu encast, talla la paraula al relator i li diu textualment que «por encima del Estatuto, los funcionarios del Estado deben hablar en castellano». Apello al testimoni del senyor Tauler: «deben hablar en castellano». Està clar; a partir d'aquell moment, el públic s'ha posat nerviós; ha picat de peus, ha tossit; quan ha vingut l'informe del Fiscal ha fet comentaris desagradables, perquè la gent no estava acostumada a sentir, potser, alegats en contra d'un company i amic, i es comprèn la tensió nerviosa de la Sala en virtut de les provocacions del propi President. (*Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social i interí de Governació.*) Després de les dues intervencions, la del Fiscal i la del defensor, quan el President pregunta al processat si té alguna cosa a allegar, el company Granier Barrera, amb una delicadesa poc acostumada per ell envers la gent encarregada d'administrar justícia, ha dit que només havia d'allegar el següent: que sentiria molt que aquell digníssim — així, vull dir que el concepte no podia ésser més elogiós —, que aquell digníssim Tribunal el condemnés per una cosa que ell considerava sense importància, perquè ell, que havia estat processat per regicidi, ell que havia estat processat per aixecament de partides armades, en època de la Dictadura, els Tribunals de la Dictadura no li havien trobat culpabilitat i no l'havien condemnat.

En aquest moment, don Jovino Fernández de la Peña, salta esverat i diu que no tolerava inter-

pretacions respecte als Tribunals de la Dictadura, que tots ells havien estat perseguits per la Dictadura. I, com diuen en castellà, «allí fué Troya». Ja no hi ha hagut manera de poder contenir la gent que emplenava completament la Sala de l'Audiència. S'han proferit crits de «Visca la República!», «Visca Catalunya!», s'ha dit alguna cosa a don Jovino Fernández de la Peña, i aleshores aquell senyor, lívid i descompost, ha deixat la Presidència, amb les calces que li queien — rigorosament autèntic i no em proposo fer cap gràcia, perquè el fet no en té gens —. Una cosa repugnant, una cosa que feia fàstic. Don Jovino deia a la Guàrdia civil: «Despejen la Sala», i gairebé anava a tocar la gent: «Deténganme a éste, deténganme a este otro», i així, d'aquesta manera donava la sensació que allò no era una Sala de Justícia, sinó la sala d'una casa de mala anomenada.

El Sr. PRESIDENT: Es que la sessió ja s'havia aixecat, des del moment que el President havia abandonat el seu lloc.

El Sr. FRONJOSA: Però el procés continuava; jo no hi entenc, però el que no crec és que un President d'un Tribunal pugui donar aquest espectacle.

Ara, jo crec que per damunt del que pot tenir de picant i de graciós això, em penso que aquest senyor Jovino Fernández de la Peña no es mou pas a impuls personal i independent. Tinc la impressió, pel que ha fet amb el Relator, per la manera com escoltava la defensa del processat, la cara que feia quan se li contestava en català per part dels testimonis, per una pila d'observacions que jo he pogut fer a través de tot el procés de la vista aquesta, tinc la impressió que aquest senyor es volia erigir en defensor de la «Pàtria hispana». Avui Catalunya ha fet una unitat d'acció, i m'ha fet la impressió que aquest senyor volia abrogar-se una representació que nosaltres no necessitem. Per a defensar la República espanyola ens bastem els catalans; per a defensar la República espanyola no hem de menester cap Jovino Fernández de la Peña, màxim quan jo crec que la moral d'aquest Jutge és una cosa que si la poséssim als «Encants», segurament que no hi hauria ningú que l'adquirís. Jo crec que aquest senyor avui ha actuat, d'una manera deliberada, d'element provocador, a l'extrem que si no hagués estat l'actitud correcta, l'actitud serena de la Guàrdia civil — i em plau manifestar-ho, i em plau dir-ho —, si el Sergent de la Guàrdia civil que estava allà de guàrdia, s'hagués deixat portar per la passió que manifestava el President d'aquella Sala, i per la passió que havia provocat en el públic el President d'aquella Sala, aquest matí a l'Audiència de Barcelona hi hauria hagut un espectacle sagnant. La gent no creia la Guàrdia civil; el Jutge manava que es desallotgés immediatament la Sala; manava, encara més, assenyalant d'una manera personal aquells individus als quals calia detenir, i, sortosament, la Guàrdia civil no perdia la serenitat, i, gràcies a aquesta actitud de la Guàrdia civil, torno a repetir, les coses no han pres més proporcions.

Jo crec que aquest senyor és una vergonya que continuï als Tribunals de Catalunya. Aquest se-

nyor no s'aguanta ni en nom d'aquella independència de les funcions judicials; perquè a base d'aquest sofisma, quan ens trobéssim enfront d'un jutge inepte, com és don Jovino, en nom d'aquesta independència de les funcions judicials hauríem de tolerar els idiotes.

El Sr. PRESIDENT: Tal vegada, senyor Fronjosà, un llenguatge una mica més parlamentari no seria balder. La intenció podria ésser la mateixa.

El Sr. FRONJOSÀ: Està bé, senyor President.

Però és que és més, a aquest senyor jutge, a aquest don Jovino Fernández de la Peña en aquest propi Parlament se l'ha acusat de lladre, i jo crec que quan un Diputat amb la seva responsabilitat acusa un jutge de lladre, el fet elemental que procedeix és obrir un expedient respecte de la conducta d'aquest senyor; i, o una de dues, o les coses que diem aquí no tenen cap valor, o em sembla que en virtut d'aquesta acusació fet en aquest Parlament i que jo faig meva, a aquest jutge se li ha d'obrir un expedient per a veure quin grau de realitat té aquesta acusació de lladre que s'ha fet en aquest Parlament a don Jovino Fernández de la Peña. Perquè és intolerable que a Catalunya toterem, primer, gent que no ens estima, i no ens comprèn perquè no ens estima, i que sempre que es tracten qüestions d'aquell caràcter que pot ferir la consciència col·lectiva catalana, trobem a aquests jutges en front d'aquesta consciència; i quan aquests senyors no haguessin estat assenyalats per una acusació de la naturalesa que ara acabo jo de manifestar, podria ésser bo de mirar si realment es podien o no mantenir en aquests llocs. Però insisteixo en aquest cas concret; aquest senyor és un indesitjable; i ell provoca a la rebel·lió...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Fronjosà, la Presidència li prega que s'abstingui de fer consideracions subjectives d'aquesta naturalesa. Acusacions, sí; però consideracions subjectives com les que la V. S. fa, no són d'ordre parlamentari.

El Sr. FRONJOSÀ: Prometo a la Presidència que m'abstindré de fer aquestes consideracions subjectives; però m'atinc als fets. En aquesta Cambra es va acusar de lladre a aquest jutge; i jo acabo dient el següent: avui el senyor Conseller de Justícia i Dret, per una indisposició que tots lamentem, no pot estar present a la Cambra; però desitgem que el senyor Conseller de Justícia refaci el més aviat possible la seva salut i confiïm que, tan aviat com pugui venir a la Cambra, ens contestarà; i, si no ens contesta, amb la vènia de la Presidència, nosaltres tornarem a preguntar-li quin concepte li mereix la conducta observada per aquest jutge, avui, en l'Audiència de Barcelona, i quin concepte té, també, d'aquella acusació que es va fer un dia en aquest Parlament dient lladre a don Jovino Fernández Peña.

El Sr. PRESIDENT: Per la importància que té l'assumpte que ha plantejat el senyor Fronjosà, la Presidència ha parlat amb el senyor Conseller de Justícia i Dret, i hem de lamentar que una indisposició que, sortosament, no crec que es perllongui molts dies, li impedeixi d'assistir en el dia d'avui a la Cambra. No obstant, no ha tingut inconvenient la Presidència en què el senyor Fron-

josà pogués formular aquesta pregunta; però la Presidència ha de vetllar perquè tot es desenrotlli en el terreny parlamentari.

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió, sobre el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat per al segon semestre del 1934

El Sr. PRESIDENT: Comença la discussió per capítols del Pressupost de Presidència. No hi ha cap senyor Diputat que tingui demanat l'ús de la paraula.

El Sr. TAULER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Tauler té la paraula.

El Sr. TAULER: Senyors Diputats: No per a consumir un torn en contra d'aquest Capítol, sinó per a fer unes observacions al senyor Conseller de Finances, és pel que intervenim en aquests moments, a l'objecte de què es tinguin en compte en l'elaboració del proper estatut de funcionaris.

(Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Cultura.)

El nostre amic i company senyor Ruiz i Ponseti, en la sessió d'ahir, en intervenir en el debat de totalitat i en entrar de fons en el problema de fixació d'un mínim de sou pel personal modest, ens va cridar l'atenció per anar mirant les diverses atencions en aquest Pressupost que podrien afectar aquest personal modest; i és aquest el motiu de la meua intervenció en aquest moment. D'acord en esperit, en finalitat, i crec que en aquest punt compto amb la col·laboració de tots els meus companys, crec que és indispensable un dia o altre, quan sigui possible, quant abans millor, anar a la fixació d'un sou mínim, que pot ésser el de 4,000 pessetes, com indicava el senyor Ruiz i Ponseti, per les classes modestes. En veure les assignacions dels diversos Departaments, en veure la manera com estaven les assignacions al personal modest dels diversos Departaments, veigrem una cosa en la qual crec jo que en el proper estatut de funcionaris el senyor Conseller hi ha de posar un remei urgentíssim a quelcom que ocasiona un mal efecte i que pot produir un mal-estar en aquest personal, que potser és el que més treballa, quan menys si hom té en compte el nombre d'hores que esmerça; em refereixo a què dintre de la mesquinesa de sous, aquests no són uniformes. Jo he vist, per exemple, que en el Departament de Presidència el personal subaltern està dividit en unes categories, categories que trobem bé, encara que tots facin el mateix treball i tots esmercin les mateixes hores; però, en canvi, no trobem tan bé quan, deixant el Departament de Presidència i fixant-nos en altres Departaments, veiem com el personal, exacte en categoria, idèntic en obligacions, té, en canvi, sous diferents. A Majordomia, per exemple, servei adscrit a Presidència, el personal té sous de 3,650 pessetes; a Justícia i Dret, aquest personal té el sou de 3,525; a Governació, té el de 3,400; a Sanitat, el de 3,250, i a Treball, trobem que el té de 3,400. I dintre del mateix Departament de Finances hi

ha una classe de personal subaltern, que té l'assignació de 3,500 pessetes i una altra classe de 3,000. I si d'aquest personal passem a un altre personal, al de cèdules i contribucions, observem diferències que també ens fan demanar lògicament que en el proper estatut de funcionaris desapareguin aquestes diferències, perquè no compremem de moment, perquè dintre d'una mateixa categoria de personal administratiu, com auxiliars i oficials, hi han d'haver dues classes en quant a l'assignació, tota vegada que hi han oficials segons que tenen una assignació determinada i altres oficials segons, que per estar en un altre Departament, tenen una assignació diferent, major o menor.

De manera que la meua observació tendeix a que en el proper Estatut de Funcionaris es miri en el possible de fixar el sou mínim i dintre d'aquest sou mínim, quan menys que no hi hagin aquestes diferències de categoria, que no es creïa una mena de castes, que ultra ocasionar una manca de satisfacció, podrien acabar en un perjudici del mateix treball.

El Sr. CONSELLER de Finances : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller de Finances té la paraula.

El Sr. CONSELLER de Finances : Amb molt de gust passem a recollir les observacions que des d'ara, i per quan es confeccioni l'Estatut de Funcionaris, acaba de fer el senyor Tauler.

Realment, en la confecció d'aquest Pressupost i en general en la direcció de la vida pública de Catalunya, ens trobem en matèria de personal amb aquestes desigualtats, amb aquestes diferències que aquí, referint-se al personal subaltern i més modest en què ens parla el senyor Tauler. Prego als senyors Diputats que es facin càrrec de l'origen i de la forma com han vingut molts dels funcionaris a la Generalitat de Catalunya, en part, la principal, procedents de les antigues Diputacions que tenia cadascuna el règim propi, i, per consegüent, els funcionaris no estaven unificats, sinó que tenien un tracte diferent i fins una classificació diferent segons procedissin d'una Diputació o d'una altra. A part això, durant aquest temps en què ha calgut necessàriament improvisar una sèrie de serveis i fer una sèrie de nomenaments per a coses urgents, no s'ha bastit una organització potser prou perfecte del personal adscrit o que presta serveis a la Generalitat de Catalunya. En aquest Pressupost l'única cosa que hem mirat d'atendre és la que ve regulada, si així ho accepta el Parlament, per l'art. 8.º d'aquesta Llei de Pressupostos, en quant estableix les categories administratives que són les mateixes del Decret de 19 de desembre del 1933, però que quan no hi ha una categoria administrativa d'aquestes aplicable a un funcionari, s'entendrà classificat en la immediata inferior.

El senyor Tauler ens parla d'aquests funcionaris subalterns, alguns dels quals trobem en denominació distinta i sobretot amb sous diferents. En primer lloc, cal observar que no hi ha una sola plantilla, com per exemple la de Recaptació i Cèdules, especialment la de Recaptació, que és una plantilla de personal que si bé presta els seus

serveis a la Generalitat de Catalunya, no és aquest un servei pròpiament de la Generalitat, sinó que és un servei que la Generalitat té arrendat a l'Estat, com les Recaptacions de Contribucions, com succeïa en les antigues Diputacions per Tarragona, Girona i Lleida. I un personal especial que per raó de la funció cal que estigui subjecte a unes normes diferents. Ara bé ; en una Llei de Pressupostos — ho deia ahir al senyor Ruiz i Ponseti — és absolutament impossible i a més crec jo que seria pertorbador anar a la regulació dels drets i dels deures dels funcionaris.

En els pressupostos hi han d'anar, a part de les regles i de l'ordenació financera, les autoritzacions i els crèdits que calen per a l'exercici del pressupost, totes aquestes qüestions que fan referència a personal i que sap molt bé el senyor Tauler, com saben tots els senyors Diputats, que tenen una màxima atenció per part del Govern de la Generalitat i que seran ateses degudament i jo puc dir en justícia, quan es confeccioni l'Estatut de funcionaris.

El Sr. TAULER : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Tauler.

El Sr. TAULER : Per a fer veure la meua complaença per a les manifestacions del senyor Conseller de Finances ; no esperava d'ell altra cosa, tota vegada que responen a la ideologia que a nosaltres ens ha portat ací.

El Sr. RIERA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Riera.

El Sr. RIERA : Perdonaran els senyors Diputats si m'aixeco així, espontàniament, a dir quelcom que tenia pensat des de fa dies. En intervenir aquest dia el meu amic senyor Ruiz i Ponseti i en parlar de les assignacions del pressupost pel que fa referència al personal modest, jo em sentia solidaritzat del tot amb les raons que exposava el nostre company. Després de les explicacions que dóna el Conseller de Finances, després de totes aquestes raons que aquí s'han donat, jo crec que hem de fer un xic d'història per veure si es pot posar remei a la qüestió dels empleats i dels funcionaris modestos. Els discursos que fem aquí i les nostres promeses els sobren ; els funcionaris modestos necessiten un sou per a poder viure dignament mentre compleixin amb el seu deure. I un Parlament que es compona d'una majoria esquerrana, d'una majoria partidària de millorar la situació del proletariat i un Parlament en el qual, en confeccionar-se els pressupostos l'any passat varen alegar-se raons a favor d'aquests modestos funcionaris, raons que foren acceptades en l'esperit per tots nosaltres i pel mateix Govern ; aquest Parlament es troba a hores d'ara amb què després de la pròrroga d'un semestre del pressupost de l'any passat i després de no haver-se concedit les estrenes del mes de desembre, perquè l'esperit de la Cambra era retribuir amb les estrenes els funcionaris de sous modestos, ens hem trobat que a aquests funcionaris se'ls hi han tret les estrenes del mes de desembre, i a més, s'han produït les pròrrogues del pressupost sense millorar la seva situació.

Jo no sé si per part de la Comissió i del Con-

seller de Finances es pot trobar remei a aquesta situació, però acabo tal com hem començat, dient que aquestes promeses que fem ja varen ésser fetes el mes de novembre de l'any anterior i les promeses són avui de la mateixa naturalesa de les de l'any passat. Aquestes promeses que fem aquí seran formals o no, però jo acabo dient que els funcionaris estan tips de promeses i el que hem de fer en aquest Parlament esquerrà és fer quelcom en favor d'aquests funcionaris que tenen un sou de 3,000 ptes.

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Farreres i Duran.

El Sr. FARRERES I DURAN: La Comissió, amb sorpresa, però alhora amb la cordialitat que ens inspira la simpatia que per nosaltres té el company senyor Riera, ha sentit les seves manifestacions relatives a la situació dels funcionaris de categories inferiors en l'ordre de percepció d'havers.

Jo he de dir al senyor Riera que, realment, el fons del seu criteri concorda amb el del senyor Ruiz i Ponseti, el del Diputat que us parla i el de la Comissió, ja que tots creiem i hem laborat perquè es millorés la situació dels funcionaris de categoria inferior.

Sortosament, el Conseller de Finances va iniciar unes modificacions en el curs de la darrera pròrroga del pressupost en virtut de les quals varen produir-se uns augments no pas en el volum que pensàvem, però que ens permeten poder dir avui que els sous de 3,000 ptes. no existeixen, ja que aquests foren augmentats en una xifra global de prop de mig milió de pessetes anuals.

En calcular la suma que representava posar el sou mínim de 4,000 ptes., vegegrem que pujava a uns cinc milions de pessetes, que en un pressupost del volum d'aquest no hi havia manera d'arbitrar unes partides que compensessin aquest augment sense anar a uns ingressos ficticis i en definitiva a una inflació, cosa que no permet una bona tècnica financera.

En definitiva, aquest augment fet als funcio-

naris modestos no representa altra cosa que el desig del Govern i el de la Comissió, no pas de fer una promesa més, sinó d'atendre i de resoldre en el possible el problema i així que estiguin fetes les valoracions i es vagi a l'Estatut de Funcionaris i s'organitzi definitivament el funcionament dels serveis de la Generalitat, s'establiran les categories de manera que tothom percebi un sou decorós i indispensable per a viure.

Tinguin, doncs, el senyor Riera i els altres companys, la seguretat que nosaltres no fem una promesa més, sinó que seguint les orientacions traçades per l'honorable senyor Conseller de Finances, en els pròxims pressupostos, així com en aquest hi ha hagut un augment de mig milió de pessetes, hi hauran els augments que calguin en justícia per a tots.

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la discussió per articles. Com sigui que existeixen més esmenes que afecten a diversos capítols del Pressupost, es donarà lectura a un dictamen de la Comissió de Finances autoritzant la lectura d'aquelles esmenes.

(El senyor Secretari dóna lectura al Dictamen que segueix:)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió de Finances sota la presidència del Vice-President senyor Pere Cerezo i Hernàez, actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia i amb assistència dels Vocals senyors Farreres, Guinart, Bilbeny, Casanelles i Ruiz i Ponseti, per tal d'examinar les esmenes al Projecte de Llei de Pressupostos, de conformitat amb l'art. 73 de l'Estatut Interior de Catalunya, acorda, per majoria de vots, informar-les favorablement, autoritzant-ne la lectura a la Cambra.

Palau del Parlament, 22 de juny del 1934. — El Vice-President, Pere Cerezo. — El Secretari, Joan Sauret.»

(S'entra a la discussió del Capítol I, Presidència.

L'esmentat Capítol és el següent:)

CAPÍTOL I

PRESIDÈNCIA

PARTIDES	C A B A L S		T O T A L	
	Ordinaris	Extraordinaris	per conceptes	Per articles
	Pessetes	Pessetes	Pessetes	Pessetes
Article 1. ^r				
Presidència				
Assignació al senyor President.	25,000			
Despeses de representació de la Presidència.	35,000			
Gratificacions al personal de les Secretaries particular i política.	5,500			
Per als autos de la Presidència.	10,000			
Un xofer, a 5,000 pessetes.	2,500			
Per despeses menors de Secretaria.	600			
			78,600	78,600

PARTIDES	C A B A L S		T O T A L	
	Ordinaris	Extraordinaris	Per conceptes	Per articles
	Pessetes	Pessetes	Pessetes	Pessetes
Article 2. ⁿ				
<i>Residència presidencial</i>				
Per a completar la instal·lació de la Residència presidencial		12,000		
Despeses d'enllumenat i calefacció.	7,000			
Despeses de neteja.	2,000			
Per a atencions generals i despeses menors.	1,000			
Un porter, a 4,500 pessetes.	2,250		24,250	24,250
Article 3. ^r				
<i>Conseller Primer</i>				
Assignació al senyor Conseller Primer en el cas que el senyor President delegui en un Conseller sense cartera.	9,000			
Secretaria particular	3,000			
Per a despeses relacionades amb el cas que preven aquest article.	4,500		16,500	16,500
Article 4. ^t				
<i>Comissaris</i>				
Assignació per a tres Comissaris, a raó de 12,000 pessetes anuals cada un.	18,000		18,000	18,000
Article 5. ^b				
<i>Oficines del Departament</i>				
<i>Personal:</i>				
<i>Presidència :</i>				
Un Cap de Negociat primer.	6,000			
Un Oficial primer, a 7,000 pessetes.	3,500			
Un Auxiliar primer, a 4,000 pessetes.	2,000			
Tres Auxiliars primers, a 4,000 pessetes.	6,000			
Vuit Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	13,000		30,500	
<i>Majordomia :</i>				
Un Cap de Negociat segon, a 9,000 pessetes.	4,500			
Un Oficial segon, a 5,000 pessetes.	2,500			
Un Auxiliar segon, a 3,250 pessetes.	1,625			
Un Porter Major, a 5,000 pessetes.	2,500			
Un Ordenança, suplent del Porter Major, a 4,000 pessetes.	2,000			
Quatre Ordenances de primera, a 3,650 pessetes.	7,300			
Divuit Ordenances de segona, al servei del Palau de la Generalitat, a 3,400 pessetes.	30,600			
Dotze Ordenances de tercera, al servei del Palau de la Generalitat.	20,000			
Quatre ciclistes, a 1,900 pessetes.	3,800		74,825	

PARTIDES	C A B A L S		T O T A L	
	Ordinaris	Extraordinaris	per conceptes	Per articles
	Pessetes	Pessetes	Pessetes	Pessetes
Arxiu :				
Un Arxiver, Cap de Negociat de segona, a 9,000 pessetes.	4,500			
Tres Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	4,875		9,375	
Prensa :				
Un Oficial primer, a 7,000 pessetes.	3,500			
Un Auxiliar primer, a 4,000 pessetes.	2,000			
Cinc Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	8,125		13,625	
Registre general :				
Un Registrador, Cap de Negociat de segona, a 9,000 pessetes.	4,500			
Un Oficial segon, a 5,000 pessetes.	2,500			
Tres Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	4,875			
Dos Auxiliars segons, a 3,250 pessetes, a amortitzar.	3,250		15,125	
Oficina de material i despeses menors :				
Un Cap de Negociat de segona, a 9,000 pessetes.	4,500			
Un Oficial primer, a 7,000 pessetes.	3,500			
Un Oficial segon, a 5,000 pessetes.	4,875			
Tres Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	4,875		15,375	
Oficina de correcció d'estil :				
Un Auxiliar primer, a 4,000 pessetes.	2,000			
Dos Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	3,250		5,250	
Butlletí Oficial de la Generalitat :				
Un Director, Cap de Negociat de segona, a 9,000 pessetes.	4,500			
Un Oficial segon corrector, a 5,000 pessetes.	2,500			
Un Auxiliar primer corrector, a 4,000 pessetes.	2,000			
Tres Auxiliars primers traductors, a 4,000 pessetes.	6,000			
Un Auxiliar primer, a 4,000 pessetes.	2,000			
Sis Auxiliars segons, a 3,250 pessetes.	9,750		26,750	
Servei facultatiu :				
Un Metge Inspector del personal, a 6,000 pessetes.	3,000			
Dos Metges Auxiliars, a 3,250 pessetes.	3,250		6,250	
Representació a Madrid :				
Representant de la Generalitat a Madrid.	3,125			
Agent representant de la Generalitat a Madrid.	2,500		5,625	
Oficina central d'estadística :				
Un Cap de Negociat de segona, Director de l'Oficina, a 9,000 pessetes.	4,500			
Un Auxiliar segon, a 3,250 pessetes.	1,625		6,125	
Despeses de personal, de caràcter general :				
Per atendre al pagament dels augments graduals dels sous del personal del Departament.	9,445'80			
Per a retribuir al personal eventual que sigui necessari.	15,500			
Per a indemnitzar el personal subaltern, de servei al Palau de la Generalitat, per lloguer de casa.	7,440			

PARTIDES	C A B A L S		T O T A L	
	Ordinaris	Extraordinaris	per conceptes	Per articles
	Pessetes	Pessetes	Pessetes	Pessetes
Per a retribuir el personal subaltern eventual que sigui necessari	28,556			
Per a despeses de vestuari i calçat del personal subaltern de servei al Palau de la Generalitat.	8,000			
Per a gratificacions per treballs de tarda.	28,600			
Per a gratificacions al personal subaltern.	1,650			
Per a retribucions extraordinàries, acordades pel Consell Executiu.	2,500		101,691'80	
Material i despeses de caràcter general.				
Per a material d'oficines i arxiu dels diversos serveis del Departament.	4,000			
Per a adquisició, reparació i conservació del mobiliari de les diverses oficines del Departament.	2,000			
Per a la biblioteca del Departament.	2,000			
Per a pagament de subscripcions a publicacions oficials, revistes i periòdics.	3,000			
Per a l'edició de publicacions dels serveis adscrits al Departament.	4,000			
Per a atencions generals i despeses menors.	3,000			
Per a premis, actes, festes, recepcions o obsequis organitzats per la Generalitat o als quals contribueixi.	30,000		48,000	358,516'80

Article 6.º*Oficines de les Comissaries*

Personal :

Girona :

Un Cap de Negociat de segona.	3,000	
Una taquimecanògrafa.	1,625	
Un xofer mecànic electricista.	1,850	
Un Ordenança.	1,525	
Per a atendre als augments graduals de sou d'aquest personal.	4,000	12,000

Lleida :

Un Secretari.	5,500	
Un Oficial Major substitut.	2,500	
Una mecanògrafa.	775	
Un Auxiliar, encarregat del Registre.	1,850	
Un Auxiliar.	1,050	
Un Majordom.	1,625	
Cinc porters ordenances, a 2,800 pessetes.	7,000	
Un xofer.	1,625	
Indemnització al Majordom, en concepte de lloguer.	225	
Per a atendre als augments graduals de sou d'aquest personal.	5,333'31	27,483'31

Tarragona :

Un Secretari.	5,500	
Un Oficial.	2,500	
Un Ordenança Porter Major.	1,850	
Dos porters, a 3,000 pessetes.	3,000	
Gratificació a l'Ordenança que presta servei de porter.	150	
Indemnització al personal subaltern, per lloguer de casa.	900	
Un xofer.	2,000	
Per a atendre als augments graduals de sou d'aquest personal.	3,441'91	19,341'91

PARTIDES	CABALS		TOTAL	
	Ordinaris	Extraordinaris	Per conceptes	Per articles
	Pessetes	Pessetes	Pessetes	Pessetes
Material i despeses generals				
Per a material de les oficines centrals de les Comissaries.	2,600			
Per a reparació i conservació del mobiliari.	1,000			
Per a vestuari del personal subaltern.	2,500			
Per al sosteniment dels automòbils de les Comissaries.	12,000		18,100	76,925'22

Article 7.^a

Comissió Mixta de l'Estatut de Catalunya

Per a atendre les despeses de la Comissió Mixta per a la implantació de l'Estatut de Catalunya, i altres despeses relacionades amb l'actuació de la dita Comissió.

100,000		100,000	100,000
<u>660,792'02</u>	<u>12,000</u>		<u>672,792'02</u>

(S'aproven, sense discussió, per no haver-s'hi presentat cap esmena ni vot particular, els articles 1.^r i 2.ⁿ)

Article 3.^r

(El senyor Secretari dóna lectura a les dues esmenes següents, signades pels senyors Mestres, Casademunt, Galés, Blasi, Balart, Guinart, Torres, Bancells, Tauler, Cerezo, Fàbrega, Bru, Batistini, Sauret, Dot, Ribes, Magre, Mora, Ruiz i Ponseti i Andreu :)

« ESMENA

Capítol I

Que la partida «Assignació al senyor Conseller Primer» sigui augmentada en 3,000 ptes.
Palau del Parlament, 21 de juny del 1934.»

« ESMENA

Capítol I

Que s'afegeixi a l'esmentat capítol la següent partida : «Despeses de representació de l'esmentat Conseller», amb la consignació de 6,000 ptes.
Palau del Parlament, 21 de juny del 1934.»

(La Comissió accepta ambdues esmenes, que també són acceptades per la Cambra. S'aprova l'article.

S'aproven, sense discussió, els articles 4.º, 5.º, 6.º i 7.º, i resta, per tant, aprovat el capítol I, modificat amb les dues esmenes acceptades.

Es passa al Capítol II:)

PARTIDES	CABALS		TOTAL	
	Ordinaris	Extraordinaris	Per conceptes	Per articles
	Pessetes	Pessetes	Pessetes	Pessetes

CAPÍTOL II

PARLAMENT DE CATALUNYA

Al Parlament de Catalunya, per a atendre les despeses que ocasioni el seu funcionament, personal adscrit, serveis que presti, publicacions, material i altres atencions. 900,000

Com a complement de la instal·lació del Parlament, despeses de primer establiment, adquisició de mobiliari i organització de serveis.

277,000	1.177,000	1.177,000
<u>900,000</u>	<u>277,000</u>	<u>1.177,000</u>

Total del Capítol II.

(Es aprovat, sense discussió.)

El Sr. PRESIDENT : Capítol 3.^r Hi ha un dictamen de la Comissió relatiu a un Projecte de Llei presentat pel senyor Conseller de Finances que fa referència a modificacions d'aquest cap. 3.^r Podria donar-se compte d'aquest dictamen per tal que es tinguin presents en la discussió les rectificacions que han estat acordades pel Govern i per la Comissió.

(Un senyor Secretari dóna lectura al següent :

« DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Pressupostos sota la presidència accidental del senyor Francesc Farreres i Duran, i amb assistència dels Vocals senyors Josep Irla i Bosch, Pere Cerezo i Hernàez, Jaume Serra i Hunter, Joan Balart i Armengol, Pere Lloret i Ordeix i Estanislau Ruiz i Ponseti, actuant de Secretari el senyor Lluís

Bru i Jardí, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei sobre unes modificacions en els crèdits per a les despeses del Pressupost de la Generalitat durant el segon semestre del 1934, acorda, per majoria de vots, de sotmetre a la Cambra, per a la seva aprovació, el següent

PROJECTE DE LLEI

Article únic. Es modifica el Projecte de Llei autoritzant els crèdits per a les despeses de la Generalitat durant el segon semestre del 1934, en sentit de què les consignacions que a continuació s'esmenten corresponents als capítols i articles del Pressupost que s'indiquen, són objecte de les següents baixes i augments:

BAIXES

	Pessetes
Capítol III. Art. 6. ^a : Assignació per residència al Jutge de Viella	6,750
Capítol VI. Art. 4. ^b : Escola de Paisatge i Pintura a Olot i Tarragona.	4,500
Capítol VI. Art. 8. ^a : Comitè del Cinema	12,825
Comitè del Teatre	5,000
Capítol VI. Art. 9. ^b : Subvenció a la Mútua Escolar Blanquerna	3,750
Capítol IX. Art. 3. ^r (Sanitat): Per coordinació dels serveis de Laboratori amb el Laboratori municipal del Parc de Barcelona	20,000
Total	52,825

AUGMENTS

Capítol VI. Art. 4. ^t : Aportació a les Despeses del Patronat de Lleida	15,000
Capítol VI. Art. 5. ^b : Assignació del Director del Servei Meteorològic de Catalunya	1,000
orològic de Catalunya	1,000
Capítol VI. Art. 9. ^b : Subvenció a l'Ateneu Enciclopèdic Popular	500
Subvenció a l'Ateneu Politècnicum.	500
Capítol VI. Art. 10: Beques i Pensions de les Comissaries de Girona, Lleida i Tarragona	11,575
Capítol IX. Art. 6. ^b (Sanitat): Per atencions de la Lluita Antituberculosa als Centres Sanitaris de Reus, Tarragona, Lleida i Girona	20,000
Cap. IX. Art. 3. ^r (Assistència Social): Funcionament de l'Institut de Puericultura de la Gota de Llet	1,250
Refugi per a transeünts: Adquisició, conservació i reparació d'efectes diversos	250

Neteja de l'edifici, desinfecció i rentat de robes	750	
Adquisició de robes i reparació de vestuari	500	
Per un mosso vigilant del refugi	1,500	3,000
Total	52,825	

Barcelona, 22 de juny del 1934. — El President accidental, F. Farreres i Duran. — El Secretari, Lluís Bru.»

El Sr. PRESIDENT: Aquesta lectura podrà servir d'informació als senyors Diputats perquè tinguin en compte les rectificacions acordades. Ha de fer alguna manifestació la Comissió?

El Sr. CEREZO: Com que aquest dictamen fa referència a modificacions en el Capítol 3.^r, demanem la suspensió del debat.

El Sr. PRESIDENT: A petició de la Comissió se suspèn el debat.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya (articles 209 a 244)

El Sr. PRESIDENT: Està pendent de discussió l'art. 243. La Comissió ha de fer alguna aclaració?

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU: La Comissió, havent-se presentat diverses esmenes de les quals no tenia coneixement, per tal de poder-les estudiar detingudament, demana a la Presidència s'ajorni la discussió.

El Sr. PRESIDENT: La Cambra passa a reunir-se en Comissions. Se suspèn la sessió per menys de mitja hora.

(Es reprèn la sessió a dos quarts de vuit i cinc minuts de la vetlla, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.)

El Sr. PRESIDENT: Discussió de l'art. 243 de la Llei Municipal. Tenia la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA: Senyor President: A l'article 243, que estàvem discutint, no hi ha cap esmena.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova l'art. 243? (Assentiment.) Resta aprovat.

(Entra l'honorable senyor Conseller de Finances.)

El Sr. PRESIDENT: Art. 244. En l'art. 223 hi havia una esmena i es proposava que aquell article passés a ésser el 244; el senyor Secretari se servirà llegir-la.

(Es dona lectura a la següent:

«ESMENA A L'ARTICLE 223

Aquest article que passarà a ésser el 244, restarà redactat com segueix:

«Tots els Municipis de Catalunya i els empleats respectius (Secretaris, Interventors, Funcionaris i Obrers) organitzaran, sota el patronatge de la Generalitat o l'organisme que aquesta designi, una Mutualitat per a drets passius del seu personal. En el Reglament de creació de dita Mutualitat es fixaran clarament les normes de funcionament i les aportacions dels Ajuntaments i del personal esmentat.»

Palau del Parlament, 15 de juny del 1934. — Casademunt, Dot, Bancells, Mestres.)

El Sr. ARNAU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU : Es va acceptar una esmena que es va dir que després passaria al final, però aquest article va ésser aprovat per haver passat al final d'aquell títol.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, aquesta esmena queda rebutjada?

El Sr. CASADEMUNT : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Casademunt.

El Sr. CASADEMUNT : Aquesta esmena queda retirada perquè la Comissió va acceptar un criteri i el va afegir a l'articulat.

El Sr. PRESIDENT : Art. 244. S'aprova? (Assentiment.) Resta aprovat. Hi ha una esmena proposant un art. 245.

(El senyor Secretari llegeix la següent :

«ESMENA

S'afegirà un nou article al Dictamen, redactat com segueix :

Art. 245. Els Municipis tindran amb relació als seus obrers, els mateixos deures i obligacions que qualsevol patró, d'acord amb la legislació social vigent, i haurà d'incloure'ls en l'art. 244 de la present Llei.

Palau del Parlament, 15 de juny del 1934. — Casademunt, Dot, Bancells, P. Mestres.)

El Sr. ESPANYA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA : La Comissió rebutja aquesta esmena.

El Sr. CASADEMUNT : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Casademunt.

El Sr. CASADEMUNT : Demano per parlar per tal de defensar breument aquesta esmena. Són moltes les corporacions de Catalunya que no compleixen les lleis socials vigents amb els seus empleats, especialment amb els seus obrers ; potser podríem dir d'una manera general que tots els Municipis de Catalunya deixen de complir amb els seus obrers obligacions socials, i jo pregunto si l'Alcalde de cada poble, encarregat de fer complir les lleis socials, si l'Alcalde que és el que ha de vetllar per les lleis socials, no les compleix amb els seus obrers, com podrà fer-les complir? Se'm dirà : Es que l'Alcalde ve obligat a complir-les i les lleis socials aquestes ja estableixen el que ha de fer. Es veritat això i conec aquest argument ; i perquè és ben veritat, no per això nosaltres no

hem de deixar de consignar-ho, perquè si és veritat que no solament els Ajuntaments, sinó de vegades l'Estat, deixa de complir aquests deures amb els obrers, a mi em fa l'efecte que no hi faria cap nosa que en la Llei Municipal hi consignéssim això. Es diu : és que hi ha obrers municipals que no estan encaixats perfectament. Ah !, l'obrer que obeeix a un contracte públic, l'obrer que està en una brigada especial, aquell obrer que no és veritablement, com en diem, de plantilla, aquest obrer, és clar, no és de l'Ajuntament, llavors. Però el que sigui netament de l'Ajuntament, que compleixi les lleis socials. Si l'Ajuntament, per exemple, té un obrer i a aquest obrer només tenen feina per donar-li per quatre hores, que cerquin la manera que aquest obrer treballi vuit hores o sinó que no se'l tingui, perquè no s'hi val que a un home se'l pugui tenir totes les hores i en qualsevol moment a disposició de l'Ajuntament, com passa, per exemple, amb els pobres agutzils de pobles relativament petits, que són agutzils que viuen en el mateix del treball del camp i que els hi donen poca cosa ; però en els moments que ve la sega o vénen altres coses, es troba que li carreguen a sobre un repartiment de cèdules i ha d'anar de casa en casa, amb les distàncies grosses que hi ha en els pobles, i aquell home ha de llogar un altre individu perquè li sigui el camp on acaba de caure el blat, perquè el té ben sec, o l'ha de llogar per a que li culli els raïms, i aleshores aquell home, al qual donen un sou ridícol i mesquí, per tal d'aguantar l'hivernada, aquell home aguanta el sou petit i ridícol, i quan ve el moment que l'Ajuntament ha de fer complir les lleis socials, els mateixos patrons poden dir als Ajuntaments : «Si tu no compleixes amb els teus obrers, si tu no tens obrers en la forma que els tens que tenir, ¿com vols que nosaltres les complim, que ens hi supeditem?»

(Entra l'honorable senyor President de la Generalitat.)

Per això, em fa l'efecte que si no és ben necessari, no hi sobra ni és per demés aquest art. 245, que jo desitjo que s'incorpori a la Llei.

(Entra l'honorable senyor Conseller de Cultura.)

El Sr. ESPANYA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA : El fet de que la Comissió hagi rebutjat aquesta esmena de l'amic Casademunt, no significa que la Comissió sigui contrària a totes les manifestacions que ha fet l'estimat company. Es simplement que aquest article la Comissió el considera innecessari. Aquest article diu el següent : «Els municipis tindran en relació als seus obrers els mateixos deures i obligacions que qualsevulla patró d'acord amb la legislació social». I jo he de dir al meu estimat amic i company senyor Casademunt que és absolutament innecessària aquesta esmena, perquè en la part orgànica municipal, en la part dels deures i obligacions dels Municipis, ja es diu que han de complir tots aquells deures i obligacions de caràcter social i de caràcter laic, i, per consegüent, és en la legislació social on s'ha d'establir aquesta obligatorietat. Aquestes obligacions de caràcter general ja queden

establertes en la part que fa referència a les obligacions i deures dels Municipis. Per això nosaltres hem cregut que no era necessària l'addició d'aquesta esmena.

El Sr. CASADEMUNT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Casademunt.

El Sr. CASADEMUNT: Naturalment que jo, en parlar, no volia pas dir que l'esperit de la Comissió fos precisament contrari a totes aquestes reivindicacions socials. He començat per reconèixer que potser no era ben bé necessari l'article, però jo pensava que no hi sobrava. Diu la Comissió que en un altre apartat ja consta aquesta obligació dels Ajuntaments, però com sigui que no es compleix aquesta Llei i és necessari que nosaltres, des d'aquí i des d'on sigui, hem de procurar que des de la Generalitat es faci complir fins a l'últim Ajuntament aquestes Lleis socials que són tan necessàries i tan desitjables inclús pel més ínfim dels obrers, desitjava que constés en la Llei Municipal. Però com sigui que em diu la Comissió que en l'ordre general ja hi consta, retiro l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Per retirada l'esmena. ¿S'aprova la categoria primera d'aquest article transitori primer? (*Assentiment.*) Resta aprovada.

Segona categoria.

El Sr. ESPANYA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Espanya.

El Sr. ESPANYA: Atenent suggerències de senyors Diputats, la Comissió ha introduït unes esmenes a aquesta part de la Llei.

(*El senyor Secretari llegeix la següent esmena:*

c) Els funcionaris de categoria immediata al càrrec de Secretari en poblacions superiors a deu mil habitants que portin actualment més de deu anys de serveis en un mateix Municipi.»

S'aproven les lletres a, b i c de la segona categoria de l'article transitori primer.)

El Sr. PRESIDENT: Es suspèn aquest debat per a donar lectura a un Dictamen.

Lectura d'un dictamen sobre el Projecte de Llei referent a la representació i defensa de la Generalitat davant dels Tribunals de totes les jurisdiccions radicats a Catalunya

(*El senyor Secretari llegeix el següent dictamen:*

«Reunida la Comissió Permanent de Finances sota la presidència del Vice-president senyor Pere Cerezo i Hernàez, amb assistència dels Vocals senyors Farreres, Guinart, Bilbeny, Casanelles i Ruiz i Ponseti, i actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei referent a la representació i defensa de la Generalitat davant dels Tribunals de totes les jurisdiccions radicats a Catalunya, acorda, per majoria de vots de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent:

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er La representació i defensa de la Generalitat davant els Tribunals de totes les juris-

diccions radicades a Catalunya, anirà a càrrec del Departament de Finances, i s'exercirà per mitjà de funcionaris lletrats adscrits a l'esmentat Departament. No obstant, la defensa de la Generalitat davant dels esmentats Tribunals podrà encomanar-se en casos excepcionals, a judici del Conseller de Finances, i d'acord amb el Consell, a lletrats no funcionaris que designarà l'esmentat Conseller.

Article 2.ª Als efectes de l'art. 25 de la Llei reguladora de la jurisdicció Contencioso-Administrativa, la representació i defensa de l'Administració de la Generalitat demandada, així com la dels Ajuntaments catalans, correspondrà als funcionaris lletrats que a tal efecte es designin oportunament pel Departament de Finances, de conformitat amb el precedent article.

Llur designació es posarà a coneixement dels Tribunals per als quals es faci i dels respectius Fiscals del Contenciós, cessant des d'aquest moment la representació i defensa per aquests de l'Administració de la Generalitat i dels Municipis Catalans que actualment exerceixen.

Article 3.er La representació i defensa en judici de la Generalitat davant dels Tribunals radicats fora de Catalunya, s'exercirà en la forma i per les persones que per a cada cas o amb caràcter general determini el Conseller de Finances.

Article 4.er S'autoritza el Conseller de Finances per a dictar les disposicions necessàries per a l'execució de la present Llei.

Palau del Parlament, 22 de juny del 1934. — El President accidental, Pere Cerezo. — El Secretari, Joan Sauret i Garcia.»

Represa de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei municipal de Catalunya (articles 209 a 244)

(*El senyor Secretari dóna lectura a la següent esmena, de la Comissió:*

«d) Els funcionaris amb categoria immediata inferior al càrrec de Secretari en poblacions de més de 4,000 habitants que actualment portin més de cinc anys de serveis i hagin acreditat la seva competència davant l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.»

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU: A suggerència d'algun senyor Diputat, la Comissió proposa un apartat d a aquesta segona categoria de l'article transitori primer. Diu: «Els funcionaris de categoria immediata inferior a la de Secretaris en poblacions de més de quatre mil habitants, que actualment portin més de cinc anys de serveis i demostrin la seva competència davant de l'Escola d'Administració Pública.» Amb aquest redactat, suposo que hi estan conformes els senyors Diputats que feren a la Comissió unes suggerències que en part han estat acceptades.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Voldria fer una petita proposta de modificació al nou redactat d'aquest article proposat per la Comissió. Nosaltres havíem indicat ja a la Comissió, i desitgem fer-ho ara novament, que des del punt de vista polític, que per nosaltres és sempre el més interessant, considerem absolutament contradictòria aquesta condició. Nosaltres hem de suposar que els empleats bons, els empleats desitjables, que hi ha dintre dels Municipis, fa en general menys de cinc anys que estan al servei d'un Municipi. De manera que aquest article tal com està redactat constitueix en realitat una selecció al revés. És a dir, donem possibilitats de progressar, possibilitats d'ascendir a secretaris, a aquells funcionaris posats per un règim que considerem caducat i absolutament indesitjable, i, en canvi, tanquem la porta a funcionaris que han estat posats per elements afins a nosaltres. Demano a la Comissió que s'hi pensi bé. La pràctica administrativa no té, absolutament, per nosaltres, cap importància, perquè el saber redactar una instància, el saber omplir més o menys correctament una fulla de paper segellat, no té ni la meitat de la importància que pot tenir una recta intenció política i una sana orientació en qüestions d'administració pública.

Es per això que jo demanaria que aquí on diu que portin cinc anys, digués que portin un any. Amb un any, quan un home és conscient i sobre tot quan és dels nostres, ni ha ben bé prou per a que tingui pràctica, i aleshores hauríem assolit que la Llei quedés força millor que tal com ha sortit de la Comissió.

El Sr. ESPANYA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA : Ha de tenir en compte el senyor Ruiz i Ponseti que aquests articles transitoris en definitiva no s'han redactat més que per a no perjudicar drets que en podríem dir més o menys adquirits, perquè anem a determinar una situació del secretariat, el secretariat a partir d'aquesta Llei es regeix per noves bases i nosaltres creiem que el secretariat ha de passar tot per l'Escola d'Administració, i això és com a principi general que s'estableix, però tenint en compte casos anteriors que podien existir amb el perjudici notori que s'hauria pogut ocasionar, és pel que s'han anat acceptant unes esmenes referents a aquests articles transitoris, precisament per acabar d'aclarir aquesta situació.

Aquesta esmena presentada pels senyors Riera, Tauler, Canturri i altres senyors Diputats, obeeix a això, i tingui en compte el senyor Ruiz i Ponseti que això que ell voldria evitar no ho evitaria amb la seva esmena, perquè si poguessin entrar a exercir el càrrec de Secretari els funcionaris que només tinguessin un any de servei, també podrien ésser-ho els de cinc, i els de deu anys, és a dir, els d'èpoques anteriors. Nosaltres hem cregut que havíem d'exigir un mínim d'anys, perquè amb aquest mínim d'anys se sab si té o no competència el funcionari, i hem volgut deixar la porta oberta per al mateix Municipi on es produeixi la vacant que coneix el funcionari i sap la

manera que té de treballar i coneix la seva competència, deixant un estímul a aquell funcionari per a que pugui arribar al càrrec de Secretari, quan mereixi la confiança de l'Ajuntament.

Es per aquest motiu que no podem acceptar l'esmena del senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : És molt lamentable que el senyor Espanya no m'hagi entès o no hagi volgut entendre el meu argument i jo vull dir-li més clar. És veritat que és un article transitori, una cosa purament provisional, però precisament com a provisional que és, sabent llegir aquest apartat C, no diu més que els Ajuntaments, si volen fer ús d'aquest apartat, només poden triar entre funcionaris col·locats per la dictadura o pel règim monàrquic anterior a la dictadura. I és això el que jo vull evitar amb l'esmena verbal que acaba de presentar; voldria que els Ajuntaments no vinguin obligats, que això no ho diu l'apartat C, a elegir secretaris als funcionaris que només faci un any, però que tinguin opció de tria entre els que han estat posats ara en els Ajuntaments i els que ja hi eren en temps de la dictadura, voldria jo que no es veiessin obligats a triar precisament els funcionaris col·locats per la dictadura o pel règim anterior a la dictadura, que era tan dolent com el de la mateixa dictadura.

Es per això que jo insisteixo d'una manera especial en l'esmena que acabo de presentar i la considero tan essencial des del punt de vista polític, que si la Comissió insistís en no acceptar-la jo em veuria obligat a demanar votació nominal, perquè tindria molt gust en saber l'opinió de tots els Diputats respecte d'aquesta esmena.

El Sr. ESPANYA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ESPANYA : Tingui en compte el senyor Ruiz i Ponseti que una de les condicions que s'exigeixen és que han d'exercir el càrrec immediat inferior al de Secretari, i ja pot considerar el senyor Ruiz i Ponseti que en aquestes condicions no es trobarà cap funcionari que porti un any de servei; és molt difícil. Segurament ha d'ésser un funcionari que per a poder arribar a assolir el càrrec d'oficial primer o de cap de negociat immediatament inferior al de Secretari, haurà hagut de portar una sèrie d'anys dintre de l'Ajuntament, i a més aquests anys són necessaris precisament per a demostrar la competència, car nosaltres el que volem és que en els Ajuntaments hi hagi personal selecte, ben format, ben preparat, que surti d'una escola, i si ara excepcionalment considerem que poden haver funcionaris que pels anys de servei prestats en un Municipi poden assolir un grau de perfeccionament i se'ls fa passar també per un examen, jo crec que amb les condicions que exposa el senyor Ruiz i Ponseti no els trobaríem mai.

De manera que és per aquests motius que ho considerem absolutament necessari, i per això diem cinc anys, és a dir, cinc anys o més, únicament per aquests motius, car per tot l'altre, jo,

per la meua part, com crec que per part dels meus companys, no tindria inconvenient en acceptar-ho, però crec que rebaixaríem això de tal manera que ho faríem inútil, semblaria una cosa il·lusòria i que donàvem a la gent un dret al que després no s'hi podria agafar ningú, car cap dels funcionaris nomenats des de que hi han Ajuntaments republicans estaria en aquestes condicions, i semblaria que els hi donàvem una cosa que no podrien arribar a tenir. Per això, hi hem posat el límit de cinc anys.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Només dues paraules, perquè em faig càrrec que no tinc dret a allargar indefinidament la discussió, però precisament el senyor Espanya em dona l'argument per a poder acceptar l'esmena que acabo de presentar. Si és absolutament ineficax, si no hi ha cap funcionari a Catalunya que estigui en aquestes condicions, no fem cap mal a l'eficàcia administrativa acceptant la meua proposta. En canvi, si no s'accepta, queda tan poc elegant la Llei, que sembla que només legisleu a favor dels funcionaris posats pel règim anterior al nostre, i és això el que voldria evitar aquesta manca d'elegància, aquesta manca de sentit polític, que hem criticat més d'una vegada a la República i que hem criticat més d'una vegada a l'Administració de la Generalitat, de no saber fer neteja de funcionaris indesitjables, com aquells als quals el nostre company Fronjosà feia referència fa un moment i dels quals ens haurem d'ocupar moltes altres vegades.

Insisteixo en què nosaltres demanarem votació nominal si la Comissió no rectifica el seu criteri, perquè ho considerem des del punt de vista polític prou essencial perquè cadascú fixi la seva posició.

El Sr. PRESIDENT: Se suspèn aquest debat.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dimecres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei municipal de Catalunya. (Articles 209 a 244.)
3. Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat per al segon semestre del 1934.
4. Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a modificacions en els crèdits per a les despeses de la Generalitat durant el segon semestre del 1934.
5. Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la representació i defensa de la Generalitat davant dels Tribunals de totes les jurisdiccions radicats a Catalunya.
6. Votació definitiva de la Llei de Conservació del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya.

(S'aixeca la sessió a tres quarts i dotze minuts de vuit de la vetlla.)